

NĚKOLIK VĚT K VÝCHODOČESKÉMU VÝTVARNÉMU SALONU 2018

Tvorba a výstava, dílčí prezentace a přehlídka jako ukázky individuální a kolektivní práce představují dva hraniční okamžiky a mezníky tvorby autora nebo širšího tvůrčího kolektivu. V prvním případě se veřejnost věnuje kvalitě a kulturnímu rámci, do něhož se umělec svou prezentací vědomě i bezděčně vřazuje, ve druhém sleduje, eviduje a konfrontuje představená díla s dobovými ideovými tendencemi, vládnoucími či nastupujícími estetickými a stylovými proudy.

Tuto roli již po řadu let v Hradci Králové naplňuje Východočeský výtvarný salon, který se letos již po deváté (od 20. června do 2. září) uskutečnil v Galerii Na Hradě, provozované v přízemních sálech knihovny Lékařské fakulty UK v Hradci Králové. Sedmapadesátičlenný kolektiv malířů, sochařů, grafiků a výtvarných fotografů Unie výtvarných umělců Hradec Králové, připravil téměř devíti stovkám návštěvníků působivou a přitažlivou podívanou. Příchodí ale oslovily i práce dvojice vážených hostů, rozměrné strukturální malby (*Velké horko*, *Soukromá oslava*) Jana Kanyzy, malíře a oblíbeného filmo-

vého herce, jakož i *sada charakterových kreseb* prof. MUDr. Rudolfa Malce, mnohaletého zasvěceného výtvarného glosátora života osobností města. V instalaci děl získal prostor a zaujal výběr prací mladé a nadějně výtvarné generace, vítězů soutěže Talent královéhradecké kultury, *Projekt Mezery* Jakuba Ježka, *Knihovnu Labyrint* Šárky Michlíkové (žáků místních základních uměleckých škol v Habrmanově ulici, Na Střezině), *Prolínání* Anežky Štochlové (studentky Střední školy propagační tvorby a polygrafie z Velkého Poříčí).

•

A co nám tato výstava ukázala? Ve svém souhrnu realitu a život v mnoha skupenstvích, od věcí a událostí komorních, drobných radostí všedního dne až po jevy fantaskní, virtuální a ve své povaze a výskytu univerzální povahy. Představila svět v jeho složité stavbě, v pravdě, v iluzích a preludech, jak ve vertikálním, tak i v horizontálním směru. Letošní výtvarný salon tak návštěvníky znovu přesvědčil o tom, že v soudobém

Plakát Východočeský salon P. Farský
Foto vernisáže a expozice M. Vojřít

přetechnizovaném, hlučném a spěchem postiženém světě dokáže i na spontánní vitalitě a obraznosti založené výtvarné umění (a možná právě proto) plnohodnotně obohacovat život, klást věcné otázky a nabízet smysluplné odpovědi.

Letošní výběr děl nezklamal v rozmanitosti motivů a ve způsobu podání, jednou kompozicemi barevně a tvarově pestrými, jindy zase obrazy minimalisticky úspornými *Počta mým malířům* Jana Dingy. A to vzdor skutečnosti, že v minulosti střežené, respektované hranice a předěly mezi výtvarnými obory a žánry ztratily již před lety na bývalém ostří a razanci. Snad jen plastiky a trojrozměrné objekty si podržely dosavadní fyzikou a oborovou svébytnost. Ovšem i sem, do plastické sestavy hmotných tvarů a vizuálních metafor – *Calligraphic* Tamary Bohuňkové, *Inspirace JD* Darji Čejkové, barevně glazovaných *Vysokých oblak* Jiřího Dudychy, *Vzpomínky na Cern* Miroslava Říhy, kaligrafického *Torza* Zdeňka Farského ml., *Rytíře* Oldřicha Tlustoše, *Graietikonu* Jaroslava Doležala, strukturálně rozechvělého *Torza* Evy

Dlabáčkové proniklo poetizované a malebně působivé tvarosloví. I tady se zabydlela letitá snaha po integraci a souhře výtvarných oborů, spojení dříve divergentních názorových pnutí, snah po experimentu a inovaci, které se souběžně, i když trochu jinak, uplatňují u děl malířských.

Nejinak tomu letos bylo u děl fotografické sekce, a to jak u *Tokijského ticha* Martina Zemana, snímku z cyklu *Lapače* Barbory Pejškové, *Zapomenutého jeviště* Vladimíra Novotného, ale i u ženských aktů, *Splétání nitek osudu* Ivany Lukavské a *Tajemství světla* Miloše Vojíře. Modelací objemů, kontrasty, jemnými přechody světla, stínů a tmy, kombinacemi černobílých a barevných akcentů zůstává východočeská výtvarná fotografie malbě a grafice rovněž nablízku.

A s čím se letos představili královéhradečtí kreslíři, grafici a malíři? Ani oni nechtěli a také nezůstali pozadu. Přesto jsme při detailnějším pohledu mohli zaznamenat několik změn a obsahových a formálních posunů.

Politicizace našeho veřejného života a soukromí, přemíra různorodých apelů a výzev boje za něco a zejména proti něčemu zřejmě způsobila ústup, patrně jen dočasný, témat politických a celospolečenských, ožehavých sociálních problémů a patrně i ekologických a mravních hrozeb. S tímto posunem souvisí zřejmě i početně slabší zastoupení témat vlastních figurální malbě. Nahlédneme-li do starších výstavních katalogů královéhradeckých výstav, tak zjistíme, že tomu tak ještě nedávno nebylo. Výtvarníků, členů Unie výtvarných umělců v Hradci Králové, v regionu tvořících či přespolních, kterým je figurální látka blízká, zde bylo vždy dostatek. Jmenujme malíře Jiřího Vaňka, Michaila Ščigola, Lucii Rýdlovou, Miloslava Lhotského, Vladimíra Renčina aj. Na tomto letošním výtvarném matiné se lidskou figurou zabývali jen někteří, jiní z různých důvodů naopak chyběli, nebo již opustili naše řady (Vladimír Renčín).

Lidskou tvář, tělo, pohyby a gesta, jejich podoby a vnitřní svět, či životní role individua prezentovaly *karikatury* Lubomíra Lichého, křehkost lidské existence, půvab mládí zosobnila *Holka* v Klobouku Václava Zemana, kreace vzrušených linií, dotyků a emotivních gest nabídl *Zlutý autoportrét* Jiřího Křiklavy, expresivní, spontánně traktovaný *Akt* Jaromíra Krosche, výjev z figurálního cyklu *Black Summers* Jiřího Anderse, rozverná parafráze *A kde jsou ostatní?* Jacku Pavla Matušky.

Skrytými a nenaplněnými emocemi *rezonuje Studie paní M.* Petra Balíčka, ale také Úzkost Blanky Macháňové. Druží se k nim obrazy animalistické *Dvojice* autora článku, *Kachna divoká* Leony Kuťkové.

A co krajináři? Z přímého optického dojmu pořízenou scénérii prezentovalo na Salonu jen několik umělců. Věrný ji zůstává kaligraficky pojatým *Zámeckým rybníkem* Luboš Kosohorský, téměř monochromně pojatými *Stromy* Václav Plocek, *Motivu z Náchodska* a dalekými krajinnými horizonty Milan Krynek. Zátíší královéhradeckých uliček okouzilo Zdeňka Karáska *Za katedrálou*. Město a jeho nevyřčená tajemství přilákala v *Noční sonátě* Ashota Arakelyana, ztichlé siluety městských střech přiblížilo *Noční město* Dagmar Jirouskové, plynutí a míjení času zase evokovala *Vzpomínka* Jiřího Bohdanického.

A pak již tu jsou obrazy čerpající z volné obraznosti a přírodní lyriky, z hlubiny paměti zasutých vzpomínek a kultivované malířské techniky *Opona* Jiřího Vavříny, zavanutých dálek a nadějí minulých dob – *Krajina naděje* Jiřího Šindlera, *Stromy mé krajiny* Václava Macháňe, *Noc* Ivo Jansy, obrazy propastných dimenzí vesmíru *Amygdala* Josefa Bavora.

Většina vystavených děl imponovala neokázalým, leč vyváženým a stylově vytříbeným projevem, osobitou a suverénní kresbou a bohatým malířským koloritem. Některým z autorů vystačil pouhopouhý náznak, lehkost linie a účinná, někdy i odvážná zkratka. Platí to zejména v případech, kde ústředním bodem autorova zájmu není dosažený stav, nýbrž proměna života – Jiří Cvrkal, *Metamorfóza skla*, průniky a transformace věcí, kynetická variace Úryvek meditace *11* Jiřího Marbacha, mobilita živočišného i lidského živlu – Milan Michl, *Zánik království*, *Odlety* Milady Harvilkové.

Letošní Východočeský výtvarný salon nabídl očekávanou kvalitu, i když zásadně nevybočil ze status quo dosavadní výtvarné práce. Tvorba starších autorů se již před léty ustálila a zabydlela ve stylově vytříbené, charakteristické a svým způsobem již osvědčené výtvarné výpovědi. Stylovost a originalita představuje odjakživa normu a ukazatel úrovně tvůrčí práce, spoluurčuje ovšem také další možnosti jejího vývoje. Naději tak skýtá nárůst počtu mladých a ambiciózních tvůrců, rostoucí členská základna spolku. Věřme, že i v tomto ohledu bude letošní salon tomuto výše zmíněnému cíli náležitým příslibem.

Petr Kmošek

V předvečer prvního letního dne, bylo v Hradci Králové velké teplo. Ve výstavních prostorách Galerie Na Hradě, umístěných v historické budově se konalo otevření Východočeského výtvarného salonu – doprovodného programu Mezinárodního festivalu Divadlo regionu. Každý z účastníků zmíněné prostory uvítal a již před 17 hodinou byly zaplněny. Hlučnost konverzace přítomných musel František Staněk (herec Klicperova divadla) hlasitou výzvou požádat o utišení a umožnit Josefu Bavorovi, předsedovi spolku, se ujmout slova. Přivítal jménem pořadatelů přítomné, představil Duo Nos Dames, Martinu Forejtkovou a Kateřinu Prokešovou, které přednesenými francouzskými šansony doplnily hudební program zahájení a své úvodní slovo omezil na souhrn podstatných údajů o výstavě. Omluvil nepřítomnost Jana Kanyzy pro náhlé zranění a zmínil vystavené práce našeho čestného člena profesora MUDr. Rudolfa Malce, vítězná práce Talentu hradecké kultury a vybrané práce žáků střední školy PTP z Velkého Poříčí. V závěru upozornil na derniéru salonu a významnou finanční podporu sponzorů, zvláště města Hradec Králové a neopomněl popřát účastníkům příjemné chvíle s výtvarným uměním. Pozornosti návštěvníků neunikla letošní novinka, instalovaná upoutávka našeho spolku včetně členů.

VYSTAVUJÍCÍ AUTOŘI

Jiří Anders, Ashot Arakelyan, Petr Balíček, Josef Bavor, Jiří Bohdanický, Tamara Bohuňková, Jiří Cvrkal, Darja Čejková, Petra Česnoková, Jan Dinga, Eva Dlabáčková, Jaroslav Doležal, Tereza Dostálová, Jiří Dudycha, Pavel Farský, Zdeněk Farský ml., Zdeněk Farský st., Milada Harvilková, Miloš Chromek, Ivo Jansa, Dagmar Jirousková, Lukáš Kadlec, Zdeněk Karásek, Dagmar Karell, Petr Kmošek, Luboš Kosohorský, Jaromír Krosch, Milan Krynek, Jiří Křiklava, Leona Kuťková, Lubomír Lichý, Ivana Lukavská, Václav Macháň, Blanka Macháňová, Jiří Marbach, Rudolf Mareček, Pavel Matuška, Milan Michl, Rudolf Němeček, Vladimír VOVO Novotný, Barbora Pejšková, Miloš Petera, Vladimír Plocek, Milan Rejchl, Pavel Rejtar, Lucie Rýdlová, Miroslav Říha, Petra Smutková, Lucie Staňková, Jana Stiborik, Helena Suchánková (Bednářová), Jiří Šindler, Petr Špaček, Oldřich Tlustoš, Jiří Vavřina, Miloš Vojíř, Martin Zeman, Václav Zeman. Hosté Jan Kanyza, Rudolf Malec, Jakub Ježek, Šárka Michlíková, Anežka Štochllová

Poutač k výstavě, foto M. Šálek

Pohled na část expozice, foto M. Šálek

Protagonisté vernisáže ing. C. Košťál, M. Vojíř, ředitel muzea PhDr. V. Málek, foto M. Šálek

Sledující návštěvníci zahájení, foto C. Košťál

Přítomné holčičce je 39 let, foto C. Košťál

Podkrkonošské muzeum v Trutnově nabídlo od 2. 2. do 22. 4. ve výstavním prostoru prvního poschodí fotografie **Miloše Vojíře**. Hojná účast na vernisáži prokázala, že autor a jeho práce jsou dostatečně známy ne jen místním, kteří jej za jeho působení v Trutnově pamatují. Miloš Vojíř je sice hradecký rodák, ale od svých devíti let žil v Trutnově, kde zahájil svůj fotografický život. V roce 1965 měl zde první výstavu a rád se u příležitosti svého jubilea fotograficky do místa mezi své přátele a žijící učitele zase vrátil. Ředitel muzea PhDr. Vlastimil Málek v úvodním slově citoval z dopisu ministra kultury uznání, které přítomný autor za celoživotní fotografickou činnost obdržel, a také poděkoval za darované negativy muzeu. K samotné výstavě pohovořil fotograf Ing. Ctibor Košťál, který se snažil s trochou nadsázky a humoru přiblížit svůj pohled na počátky a seznámení se s autorovou tvorbou a s ním osobně. Vzpomněl momentu, kdy až pořízený první malý ateliér se skromným osvětlovacím parkem, umožnil nastavit tvůrčí program ženského aktu, kterému se od té doby ve volné tvorbě celá léta Vojíř věnuje. Zmínil výstavní úspěšnost, od roku 1980 profesionalizaci a k hodnocení tvorby řekl: *„Milošem ztvárněné jedinečné ženské tělo, postrádá prvoplánových, popisných, pravda námi muži trochu žádaných, reálií. Zaměřuje se na něžné, laskavé až lyrické ztvárnění ženské krásy, určitou dávkou erotiky nepostrádající. Pracuje se záměrnou neostrotí, efekty, pohybem, experimentuje s jednoduchostí nasvícení. Strídá barevné a monochromatické podání. Vždy, a to i přes časté abstraktní pojetí je symbolika ženy dostatečně čitelná. Symbolika krásy“*.

Vymezený prostor umožnil vystavit kolekci 24 fotografií ženského aktu, dokumentující proměnlivost námětů, kterému se více jak 50 let soustavně věnuje. V závěru zahajovacího programu autor vzpomínal na trutnovské období, entuziasmus a z něho vzniklá přátelství a také obecně něco o profesionalitě. To, že jej profese živí, ještě nic neznamená. Profesionál je ten, kdo ráno vstává a večer usíná myslíc na svou práci. Miloš Vojíř, při ohlédnutí se u příležitosti životního jubilea za vystavenými pracemi dokázal, že profesionálem v tomto oboru byl a stále je.

Memento, 1969, fotografie, 58 x 45 cm

Snění o světle, 1988, fotografie, 70 x 60 cm

Večerní rozjímání, 2016, fotografie, 70 x 48 cm

ZDENĚK ROSÁK – KULATINY

Návštěvníky naplněný sál Městské galerie ve Vysokém Mýtě byl 10. února letošního roku svědkem nebývalé události, zahájení výstavy **Zdeněk Rosák – Kulatiny**. Zahájení se konalo přesně v den, kdy se vystavující před osmdesáti lety narodil a mezi přítomnými byla řada hostů, přátel, kolegů a nechybělo vedení města.

Uvítání autora kurátorkou Bc. Ivetou Danko

Komentující autor za přítomnosti rodiny

Sledující účastníci program vernisáže, publikovaná foto archiv autora

Ukázky rané sochařské tvorby

Zimní krajina, 2007, olej, 55 x 75 cm

Kruhy v obilí, 2012, závěsná plastika, patinovaná sádra, 72 x 60 cm

Uprostřed žhavého kruhu, 2015, akryl, 85 x 110 cm

Hlavního proslovu k výstavě se ujal doc. PhDr. Jan Klíma, který trefnými citáty klasiků ilustroval autorovu všestrannost, světa objevnou vášň a výtvarný talent proměněný v bohatou tvůrčí plodnost, která je dokumentována na této výstavě. V úvodní části, v chodbě před hlavním sálem, byly k vidění autorovy malířské začátky, jednoduché pohledy z okna, technicky zvládnuté, mající vynikající kompozici objevující krásy domova. Sádrové plastiky a designérský fortel zachovaných zbytků modelů doplňovaly fotografie jeho první výstavy z roku 1975. Sochařskou erudici dokázaly busty, živé a oduševnělé portréty v malé místnosti za chodbou. Hlavní a nejpočetnější skupinu tvořila malba umístěná v hlavním sále. Kolekce s motivy města, domy, krajina, typické Rosákovy snažení o charakteristické sochařské členění plochy do malířské kompozice. Nejpočetnější soubor

K výstavě hovořící Doc. PhDr. J. Klíma

obrazů tvořící ucelený celek je cyklus s názvem *Kruhy v obilí*. PhDr. Jan Klíma rád na něj ve svém úvodním slově upozornil, když řekl „*Cyklus vznikl z romantické inspirace záhadami: geoglyfy jihoamerické kultury Nazca, mystické pravěké obrazy v jeskyních Altamira nebo Lascau, to všechno vyvolalo zájem o kruh, symbol nekonečna, vhodný pro tu nejtajemnější záhadu našeho bytí. Při té filozofické hře s motivem dostaly kruhy v obilí nekonečné množství podob – od realističtější pojatých kruhů až po čistě vyabstrahovaný prvek jedné zahnuté linie. Autor tuto tematiku nebere smrtelně vážně, dokonce na její úkor vtípkuje. Do obilí se dostal i kruh z Titaniku, záchranný kruh, jako by nám jej poslalo samo nebe, napravovat zmatek a civilizační chování.*

Objemná výstava ukázala jen reprezentativní zlomek celoživotní tvorby, přesto vypověděla, že Zdeněk Rosák měl to štěstí, že mohl dosavadní životní dráhu naplnit vším, čím byl rád a tomu jsme rádi.

GALERIJA MARI BOR RUDOLF

Značka, navržená a darovaná tamní galerii autorem

Marjan Pungartnik, ředitel galerie při úvodním slovu k výstavě

Hovořící prezident Asociace kulturních spolků v Mariboru Franci Pivec

Vystavující si výstavou ve dnech 14. 3.–3. 4. ve Slovinském Mariboru, kde se před osmdesáti lety narodil, připomněl své životní výročí. Samotná skutečnost vystavovat v místě narození byla výzvou a současně závazkem naplnit očekávanou důvěru. Od samého počátku bylo zřejmé, že půjde o citovou záležitost umocněnou odpovědností, výstavu obsahovou kvalitou představit a neopomenout skutečnost jisté reprezentace české výtvarné kultury.

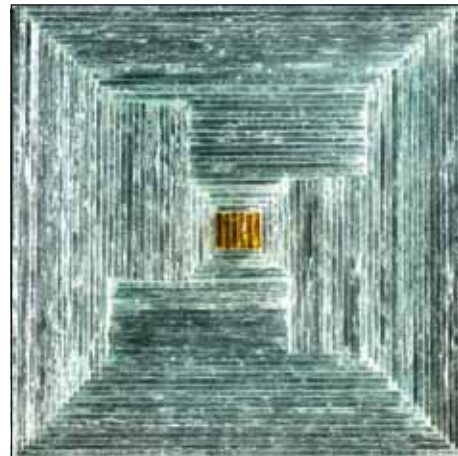
Příběhy, jak byl vystavený soubor nazýván, tvořil výběr prací zobrazující události osudově spojené s životem autora. Zastoupeno zde bylo mariborské období, plné vzpomínek na

láskeplný a šťastný život s jeho rodiči, který byl po obsazení města německými vojsky násilně přerušen a následně ukončen. Vzpomenuto bylo místo, které poskytlo autorovi nový domov pro plnohodnotný život až do současnosti a jeho vnímání společenských proměn v domácím i zahraničním prostředí. Zpracované téma z osobní zkušenosti ze setkání s lidmi různých temperamentů uzavírala první část expozice. Druhá, orientovaná filozoficky, představovala malbu meditativně pojatou, čerpající z proměňujících se obrazců a linek, následně kompozičně a strukturovaně zpracovanou. Obrazy, tváří se nefigurativně, jsou ve skutečnosti stylizovanou realitou, metaforou se snahou o pozitivní pocit, tak jak je tomu i u grafik. Naproti tomu vystavené skleněné asambláže poukázaly na autorův postoj k ničení okenních tabulí. Vznik skla není laciným procesem a snahou je dát sklu ještě šanci, uplatnit se prostřednictvím střepů přírodně ve výtvarném díle.

Vystavený soubor hostila menší galerie RRRudolf, která je součástí

Pohled na část vystaveného souboru

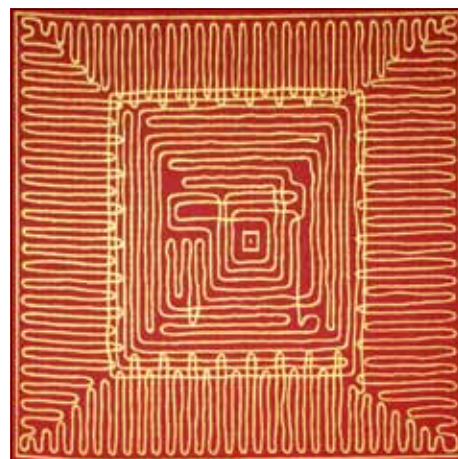

Střepy 8, 2016, asambláž, 23 x 23 cm

Otcův design, 2006, kom. tech., 116 x 108 cm

Holocaust, 2002, kom. tech., 105 x 78 cm

Příběh nitě, 2016, serigrafie, 28,5 x 28 cm

místního Domu literatury a umožňuje mimo návštěvníků výstav i veřejnosti poskytnout obohacující zážitek z literárních pořadů, kterých po dobu výstavy bylo hned několik. Představováno bylo 25 prací, největším počtem byla zastoupena malba a sklářské asambláže, doplněné volnou grafikou. K výstavě autor připravil a v Čechách vydal katalog ve Slovínštině obsahující slovo k výstavě, seznam vystavených prací, bibliografii a několik fotoreprodukcí vystavených děl. Výstavu otevřel prezident asociace kulturních spolků a zdůraznil význam této výstavy v Mariborském uměleckém životě. Vyprávění příběhů prostřednictvím obrazů bylo obdivováno. Lze usoudit, že autorův cíl, výstavou připomenout památku rodičů a zanechat záznam o rodině, které život citelně poznamenala válka, se podařilo naplnit.

JUBILANTI

Letošní rok označovaný jako osmičkový ovlivnil výstavní aktivity některých našich členů a zanechal také stopu ve výstavním programu hradecké Galerie Na Hradě. Iniciativou Rady naší UVU byli vyzváni jubilující členové k společné výstavě. Čtyři z pěti členů nabídku přijali a v přípravném období výstavy s pracovním názvem *Výstava 320*, byl zvolen realizační postup – obsahující rozsah obeslaných prací s ohledem na velikost formátu, rozsah propagace, podmínky instalace, doprovodný program vernisáže včetně pohoštění a odsouhlaseny režijní náklady. Odpovědně a pečlivě v průběžné konzultaci s vystavujícími kolegy organizačně řídil Miloš Vojř, a tak vše proběhlo tak jak mělo. Ve středu 18. dubna v 17 hodin po hudebním vstupu houslistů Barbory Machové Krováčkové a Jaromíra Krováčka mohl početné návštěvě předseda Josef Bavor představit v několika málo větách jednotlivě čtyři vystavující autory, dva výtvarníky a dva fotografy.

Zdeněk Rosák

vystavil obrazy vytvořené v posledních pěti letech s tématem pramenícím z jeho obliby záhadologů Součka, Ivanova, Dánikina a dalších a z různých těžko vysvětlitelných úkazů, které jej přiměly uplatnit hru s „kruhy v obilí“.

Jiří Marbach

naopak pojal prezentaci jako retro, kdy představil své základní disciplíny tvorby, kresbu, grafiku, malbu a sklo v pojetí dříve a nyní.

Miloš Vojř

ve své představené kolekci zůstal věren svému životnímu tématu – ženské figuře v různých formách fotografického zpracování příběhů, za použití realistické i abstraktní kompozice.

Milan Michl

ukázal průřez tvorbou, své začátky z přelomu 60. a 70. let, inscenované fotografie a z následného období poetická témata inspirovaná obrazotvorným pozorováním.

Celkový dojem z výstavy byl příznivý, i když výběr prací byl ponechán na jednotlivých autorech. Expozici vhodně doplnila upoutávka s fotografiemi a základními biografickými údaji o vystavujících. Každý z autorů svou tvorbu představil uceleně v blocích, větší formáty zaujaly místa na celých stěnách a panelech, fotografie vhodně doplňovaly zbývající plochy. Vzniklá pestrost, tak jak to u společných výstav bývá, jistě diváky „nenudila“.

Zahájení výstavy, foto I. Lukavská

Soubory vystavených prací, foto M. Vojř

MILOŠ PETERA STOPY ŽIVOTA

Galerie výtvarného umění v Náchodě, v časovém posunu, připravila od 4. 5. do 17. 6. velkou retrospektivní výstavu, loňského jubilanta **Miloše Petery**, prezentující průřez jeho tvorby z let 1964 až 2017. Výstavu uvedl ředitel galerie Mgr. Jan Kapusta, přivítáním hojného počtu účastníků i hostů z vedení královédvorské radnice. V úvodním slově neopomenul zmínit, že autor žijící ve Dvoře Králové je bytostně historicky a výtvarně svázán s Machovem na Policku a vnímán tak jako tvůrce patřící do náchodského regionu, a již od roku 2014 je pravidelným účastníkem Výtvarných podzimů. O autorovi pohovořila PhDr. Zuzana Nováková, v hudebním programu vystoupil dívčí saxofonový kvartet Saxy Baby.

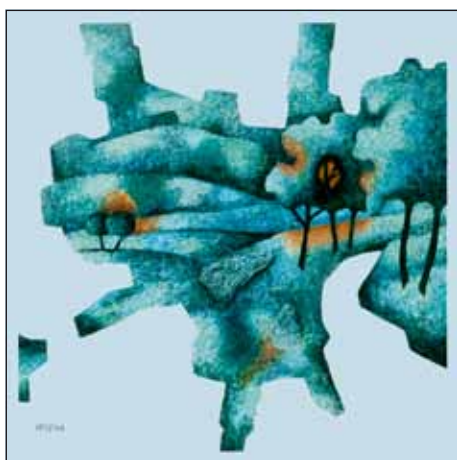
PhDr. Z. Nováková, M. Petera, Mgr. J. Kapusta při zahájení výstavy

Bilanční expozici tvořilo celkem sto výtvarných děl, pořadatel je rozložil do dvou částí. Na ochoze byly k vidění tři samostatné soubory, 17 frotáží z let 1964, 17 monotypů z let 1969 a 1970 a skromný výběr 16 kreseb z mnoha, vznikající souběžně s tvorbou. Velký sál v přízemí byl věnován malířským dílům, obrazům a jednomu objektu, vzniklým od druhé poloviny šedesátých let do současnosti. Petera patří ke generaci, která v těsném sledu za prvními iniciátory, je poznamenána tendencí 60. let, kterou dnes spojuje dějepis umění s takovými pojmy jako nová figurace, leturismus, pop či op art a další. Také on se tehdy dal cestou materiálových objektů, asambláží a frotáží v duchu arte povera a informelu. Vystavená *Modlitba pro zemi* z roku 1969 je ve svém základu odvozená z předešlých zkušeností. Od počátku 70. let se již Peterův výtvarný postup definoval do podoby, která se stala pro další dvě dekády jeho práce téměř závaznou a pro kterou hledal své inspirační zdroje především v oblasti nové figurace a nové věcnosti. Ve svých tématech se autor tehdy poprvé obrátil k tématu konfliktu civilizace a přírody. Smysl pro dramatickou roztržku mezi člověkem a přírodou a originální pracovní postup

JUBILUJÍCÍ MILAN MICHL

Pohled na ochoz a přízemí vystavených exponátů, foto archiv autora

Česká krajina III.,
2009, kombinovaná technika 122 x 122 cm

mu při kombinaci malířských technik dovolovaly organizovat plochu jako záznam novodobého osudového střetu do formy ekologických apelů. Vystavené obrazy z 90. let přinášejí ostré, plné a syté barevné tóny, geometrické prvky se prolínají s abstraktními poli a z plochy opět prostupují struktury – zpočátku jako amorfní hmota, později jako otisk technických stop. Už názvy obrazů svědčí o tom, že prostřednictvím specifických možností a vlastností své malby vytváří další variace na své základní téma – civilizační konflikt. V obrazech posledních let, si drží veškerou formální výzbroj minulého desetiletí, s dominujícími otisky ve strukturách, jejichž podíl na celkové ploše obrazu roste. Roste také skepse, se kterou autor pohlíží na náš svět, lyrickou a poetickou povahu všedního lidského života a intimní časové reminiscence

Nejprogresivnější vlastností prací malíře Miloše Petery, jak říká PhDr. Karel Jaroš, je schopnost vyhovět nárokům jak diváka, tak také umělce.

Zdroj: PhDr. Karel Jaroš

Symbióza ve třech,
2004, kombinovaná technika 105 x 75 cmPrchající pamětník,
2016, kombinovaná technika 80 x 64 cm

Psal se rok 1961 a potkala jsem **Milana Michla** na školení mladých učitelů, kde jsme probírali organizování zájmových kroužků na školách. Hned bylo jasné, že jeden z pánů učitelů bude hledat mezi dětmi zájemce o fotografování. Fotoaparát přes rameno byl totiž součástí jeho postavy. Po dvou letech jsme se opět sešli a to v nově postavené škole na Slezském Předměstí. Vyrovnaný a přátelský, s láskou k umění, byl mým kolegou téměř padesát let. Po celou dobu učitelského působení vedl žákovský fotografický kroužek. Vedl žáky, aby se rozhlíželi kolem sebe, vnímali vše krásné a zajímavé v okolí, hledali inspiraci i v obyčejných věcech. Mezi jeho žáky patřil také známý hradecký fotograf Ladislav Fišer.

Milan Michl, byl fotograf snad již od narození, pochází z malé vesničky Dobré u Dobrušky. Po vzoru maminky – učitelky se vydal v jejich stopách a vystudoval VŠP obor matematika – fyzika. Tatínek, poštmistr, navštěvoval kurz malířství u profesora Aloise Fišárka, malíře a pedagoga, a ve volných chvílích maloval. Nejen to, propadl i fotografování a na deskový fotoaparát fotil život kolem sebe, přírodní motivy, zátiší. Není divu, že otcovo nadšení pro lásku k umění ovlivnilo také Milana. Pořídil si první fotoaparát. Byla to Altisa za 60 Kčs (čas jediný - moment a clona 8 nebo 11). Motivy hledal v přírodě, ale ani postavy spolužáků a sousedů neunikly jeho fotoaparátu. Jeho fotografickou komorou byly sklep a koupelna.

Po studiu začal učit v Hradci Králové. Fotografické vybavení zmodernizoval. Roku 1961 se stal členem fotoklubu KD ROH v Hradci Králové. Absolvoval obor výtvarné fotografie na Lidové konzervatoři, kterou vedl profesor Ján Šmok. Důležité pro něho bylo členství ve fotokupině SETKÁNÍ, kde se sdružovali přední čeští fotografové (Taras Kuščynskij, Milan Borovička, Mirek Bílek, Petr Balíček a další).

Svou fotografickou tvorbou na sebe upozornil na přelomu 60. a 70. let, kdy se stal, spolu s dalším amatérským fotografem Petrem Balíčkem, jedním z protagonistů tzv. „nové vlny“ české aranžované fotografie a zapsal se tak do historie české moderní fotografie. Jeho surrealisticky pojatá fotografická zátiší využívají k vyjádření subjektivních pocitů a představ symboliky předmětů postavených do nových, neče-

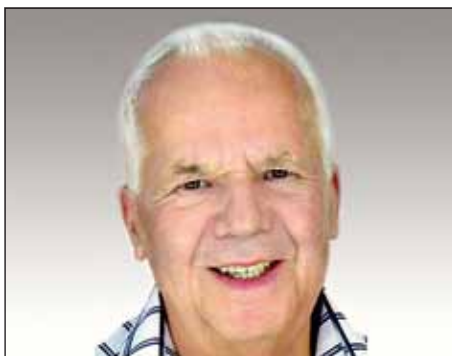
Vzpomínky starých časů,
2011, fotografie, 70 x 49 cm

Konec království,
2016, fotografie, 70 x 46 cm

kaných vztahů. Cit pro úměrnost při uplatnění výtvarných postupů dávají jeho fotografiím nezaměnitelné kouzlo a poetiku. Mimo aranžované fotografie se věnuje i fotografii detailů přírodních materiálů, poetickým zátiším i divadelním fotografiím. Jeho fotografie stále o něčem vypovídají a působí emotivně na diváka. O tom se přesvědčují návštěvníci na výstavách od roku 1968 do současnosti, kdy svou tvorbu představuje, samostatně zejména v Hradci Králové a prostřednictvím společných výstav v řadě míst u nás i v zahraničí.

Marie Rumlarová

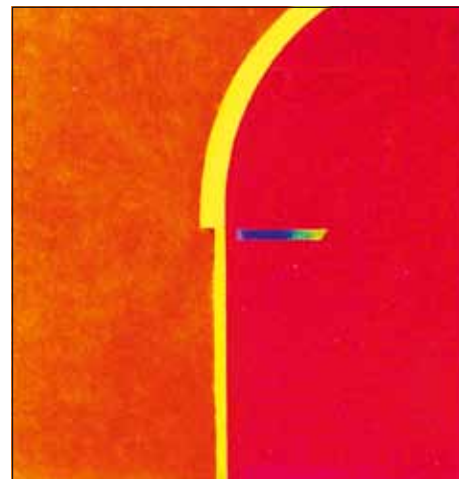

Karel Janoušek, foto archiv UVU

Uplynuly tři týdny, co jsme si na našem prosincovém setkání popřáli jen to dobré v očekávání svátečních dní v závěru roku, když došla smutná zpráva z Liberce, že nás opustil výtvarník **Karel Janoušek**. Narodil se 30. 10. 1933 v Lysé nad Labem. Po absolvování střední uměleckoprůmyslové školy pracoval v zaměstnaneckém poměru v oboru propagace a výstavnictví do počátku sedmdesátých let. V roce 1972 se osamostatnil a realizoval se v užité grafice, tvorbě značek, piktogramů a spolupracoval s architekty. Práce s písmem se stala jeho posedlostí a svou volnou tvorbu zaměřil na výtvarný směr lettrismus, kde mohl vášeň a hravost v přísné geometrii nejlépe uplatnit jako svůj výtvarný program. Jak sám říká „*Nikde a nikdo doposud nepostavil pomník neznámým objevitelům, kteří jako první ovládli oheň, objevili užitečnost kola či lodě, nebo vytvořili písmo. Tyto objevy se staly součástí dnešního života a naprosto nám zevšedněly. Neumím postavit všem těmto objevitelům pomník, ale svojí prací chci vzdát poctu tvůrcům, kteří v minulosti vytvořili písma. Věnovali nám dar, který umožňuje spojit dobu minulou s přítomností, je prostředkem na cestě poznání a umožňuje nám každodenní komunikaci.*”

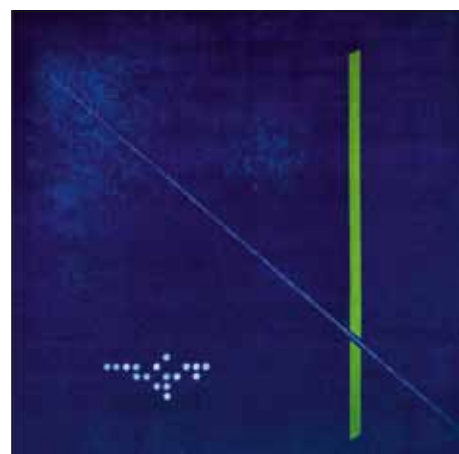
Poslední, možná symbolická, byla výstava v roce 2016 v Městské knihovně Hradce Králové. (viz Paleta č. 7. str. 12), jako by se chtěl rozloučit s místem, kde nějaký čas pobýval a tvořil, měl řadu přátel a byl stále členem naší organizace. Je to pro nás, při prezentaci pestrosti naší tvorby na veřejnosti umělecká ztráta, neboť jak řekl ředitel Galerie moderního umění v Hradci Králové „*Jeho tvorba je svěbytným a hlavně původním příspěvkem českému lettrismu. Předností jeho prací je to, že nám autor sděluje srozumitelnou myšlenku, vyjádřenou kultivovanou, průzračně jasnou malířskou a kompoziční formou.*”

Na dubnové členské schůzi se přítomní účastníci ve stoje v tichosti a s úctou k jeho památce s kolegou rozloučili.

◀ Faun, 2007, malba na desce, 55 x 50 cm

◀ Nokturno, 2013, olej na desce, 65 x 65 cm

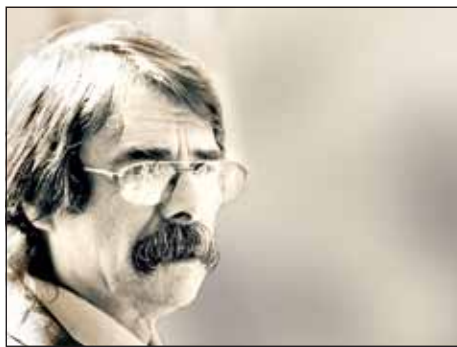

▶ Velký Betlém,
1995 – 1998, keramika, 260 x 100 x 240 cm.
Stálá výstava v diecézi Církve Československé husitské v Hradci Králové spolu s dalšími betlémy o průměru 1 m, Mezikruží, Keramické hodiny

▶ Jarní, 2012, keramická plastika, 50 x 50 cm

František Juračka, foto archiv UVU

Loučíme se s dalším naším kolegou, keramikem a grafikem **Františkem Juračkou**, absolventem Pedagogické fakulty v Hradci králové. Narodil se 28. října 1953 v Jičíně, ale žil a tvořil v Holicích ve východních Čechách. Již od mládí projevoval zájem o uměleckou tvorbu a od svých dvanácti let již navštěvoval ateliér uměleckého keramika z Chvaletic. Později se zabýval grafikou a malováním, a začal vytvářet svá první díla. Získané zkušenosti úspěšně uplatňoval v knižní ilustraci a také jako autor sci-fi povídek a pohádek pro děti. Všestranný talent prokázal ve výrobě dřevěných hraček (zejména pro motoricky a mentálně retardované děti), ale také v průmyslové grafice a designu. Nosným programem byla pomocí vlastní techniky a postupů tvorba z keramiky, a to různé plastické mozaiky, objekty, plakety, většinou s vlastními glazurami. Nejčastějšími náměty byly ženy, příroda, klauni, šašci, ale také sakrální témata. Je autorem světově unikátních betlémů - největší pohyblivý keramický betlém na světě je vyroben ze zvláštního druhu hmoty mezi porcelánem a keramickou hlinou, je 265 cm dlouhý, široký 105 cm a vysoký 200 cm. Betlém zdobí celkem 220 figur, z toho 60 pohyblivých, celkově však více jak 1000 keramických dílů. Druhý keramický je menší kruhový betlém - odlišný, ale stále unikátní, hrající 12 koled. Výška stojanu 180 cm a průměr kruhového betlému je 100 cm. Poslední Juračkovo betlémské dílo jsou keramické kruhové hodiny, které půlhodiny a celé hodiny oznamují patřičným počtem úderů. Hodiny jsou stejných rozměrů jako menší betlém. V průběhu let veřejnosti představil svou tvorbu v řadě autorských výstav v České republice, dále na společných výstavách v USA, Japonsku, Kanadě, Belgii, Holandsku. Jeho díla mají své zastoupení v soukromých sbírkách zejména v Německu, Švédsku, Hongkongu. Odešel od všeho, co měl rád v pondělí 23. července. Jeho památku uctíme na členském setkání.

Předvánoční setkání uskutečněné 6. prosince minulého roku proběhlo v Knihovně města Hradec Králové s účastí 53% z pozvaných. Nezbytná prezentace, distribuce Palety č. 8, případně úhrady členských příspěvků, jsou nezbytným postupem před zahájením schůze. Předseda Josef Bavor zahájil setkání přivítáním přítomných, aby je v zápětí požádal o uctění památky fotografa Ladislava Šicha a humoristického kreslíře Vladimíra Renčina, kteří rozšířili loňské trvalé odchody z našich řad na tři. Pokračoval radostnější zprávou, když mohl představit nové čestné členy prof. MUDr. Rudolfa Malce a Mgr. Marii Rumlarovou, aktivisty výtvarného života Hradce Králové. Vzpomněl účast zástupců Rady na posledním rozloučení s Vladimírem Renčínem, zhotovení pamětního listu pro naše členy Pavlem Matuškou a podání návrhu na zřízení stálé expozice věnované tvorbě významného humoristického kreslíře. V hodnocení činnosti se vymezil na plnění stěžejních cílových úkolů, přípravu a uskutečnění volební členské schůze, Kostelecké Bienále, Východočeský výtvarný salon v Hradci Králové s dernierem, v publikační činnosti vydání členského katalogu a časopisu Paleta. Závěrem neopomněl poděkovat všem členům Rady za aktivní přístup, jmenovitě Blance Šimrádové a Evě Dlabáčkové, také Jiřímu Marbachovi za vydání dalšího čísla našich novin a Jiřímu Chadimovi za elektronickou publicitu. Diskutující směřovali svá vystoupení k výstavní činnosti - nabídky, možnosti, anonce. Příležitost zhlédnout fotografickou výstavu fotoklubu Omega, pohoštění a vzájemné rozhovory spojené s výměnou PF naplnily vymezený čas.

Jarní setkání našeho společenství proběhlo u příležitosti členské schůze dne 11. dubna opět v osvědčeném prostředí Knihovny města. V úvodním prosluvu předseda omluvil opožděné zahájení zaviněné administrativními postupy, tentokrát rozšířené o výměnu členských průkazů a požádal o uctění památky Karla Janouška, který nás opustil před vánočními svátky 23. prosince. Byl rád, že mohl v zápětí poblahopřát jménem celé naší Unie, naší čestné člence Marii Rumlarové k ocenění, které se jí od města dostalo. Zprávu o činnosti zestručnil, nechtěl opakovat hodnocení zmíněné na předvánočním setkání a věnoval se aktuálním informacím. Zmínil výstavní program Galerie na Hradě s účastí našich členů, Petra Balíčka, J. Krosche, Jubilantů, J. Kříklavy a zejména Východočeský výtvarný salon s hostem, malujícím hercem Janem Kanyzou. S uzávěrkou hospodaření minulého roku podrobně seznámila Blanka Šimrá-

dová. Předložená účetní čísla prokázala, že zárukou naší životaschopnosti jsou podporující partneři **Královéhradeckého kraje, Města Hradec Králové, Chládek & Tintěra Pardubice, Marius Pedersen, Elektrárny Opatovice, Střední škola propagační tvorby a polygrafie z Velkého Poříčí, MUDr Jiří Kokeš, moderní tiskárna Dukae, Vinselekt Michalovský a Šich - Bavor advokátní kancelář**. Uplynulý rok i tak vykázal v hospodaření schodek, který pokryl zůstatek z předcházejícího období. Zřejmě spokojenost s dosaženými výsledky, nebyla podnětem k diskusi. Pavel Matuška vyřídil pozdrav z nemocnice, od bývalé naší administrativní pracovnice Míly Kohoutkové. Prezentováno bylo 44 členů což je 54 % a vítaný host Josef Súva, pět členů se omluvilo. Zajištěné malé pohoštění přišlo vhod a většina přítomných byla ráda, že se mohla po čase opět setkat.

Publicita, týkající se naší organizace, tak jak to v posledních letech bývá, je spíše uplatňována prostřednictvím našeho počínání na veřejnosti a aktivitou jednotlivců z řad našich členů. Zaznamenaný byl nárůst odvysílaných zpravodajství Českého rozhlasu Hradec Králové v podobě redaktorských rozhovorů. Již 4. 1. redaktorka Eva Boudová pohovořila s naším předsedou Josefem Bavorem o výstavním programu Galerie na Hradě a dalších aktivitách našeho spolku, 18. 1. s Petrem Balíčkem na jeho výstavě o historii jeho současné tvorby. 5. 5. tentokrát redaktorka Dana Voňková vedla rozhovor na vernisáži Miloše Petery v Galerii výtvarného umění v Náchodě s ředitelem a autorem o jeho prezentaci v náchodském regionu i o jeho osobitém výtvarném projevu. 8. 5. byl pozván Jiří Soukup přímo do hradeckého rozhlasového studia a redaktorka Eva Boudova si s hostem povídala o jeho sportovních začátcích a pocitech z dosažených úspěchů. 24. 5. v Galerii Na Hradě na výstavě Jiřího Kříklavy hovořila s autorem o jeho původní profesi, současném výtvarném pojetí a o obsahu některých prací reagujících na rozporuplný svět a 19. 7. v ateliéru Vladimíra Plocka o jeho tvorbě aktů a krajiny Potštejna.

V letošním roce se radovala z dožití svých kulatých narozenin řada členů. **Ashot Arakelyan** 2. 5. 1948, **Eva Dlabáčková** 15. 11. 1948, **Jaroslav Doležal** 27. 1. 1948, **Pavel Mikuláš** 12. 4. 1943, **Jiří Bohdanecký** 13. 6. 1943, **Josef Bedrna** 23. 11. 1943, **Miloš Vojtíš** 1. 1. 1938, **Milan Michl** 11. 1. 1938, **Zdeněk Rosák** 10. 2. 1938, **Jiří Marbach** 27. 2. 1938, **Jiří Šindler** 4. 3. 1938, **Jiří Kouřil** 26. 11. 1933. Vedení UVU je rádo, že tomu tak je a věří, že se s nimi bude moci těšit z další spolupráce při společném úsilí propagace výtvarné kultury a přeje jim do dalších let potřebné zdraví.

Věk	>35	>50	>65	>70<	cel.
ženy	1	7	9	3	20
muži	2	7	9	42	60
cel.	3	14	18	45	80

Zastoupení našich členů z okresů.

okres	HK	JL	NA	RK	TU	ost.
ženy	10	-	1	1	2	6
muži	24	2	7	3	6	18
cel.	34	2	8	4	8	24

JEDNOU VĚTOU

Koncem prvního týdne měsíce ledna Magazin Aviafauna, zasvěcený fascinujícímu světu ptáků uveřejnil rozhovor s Leonou Kutkovou o její práci, specializující se na vědeckou kresbu tohoto druhu fauny.

Místopředseda naší UVU Miloš Vojří, obdržel ke svému jubileu blahopřejný dopis od ministra kultury oceňující jeho dlouholeté působení v českém fotografickém dění na poli organizačním i tvorbu, obsahující také propagační a publicistní činnost.

Jiří Dudycha opět uspěl se svoji filmovou klapkou nazvanou souhvězdí jedno-rožce. S kolekcí klapkek se letos seznámil Evropský parlament v Bruselu, kde byla vystavena.

Připomenutí obrazů, kreseb a grafik Jiřího Ščerbakova uspořádala ve dnech 5. – 28. 3. Farmaceutická fakulta UK v Hradci Králové v Galerii na Mostě.

V letošním programu Galerie Na Hradě se ještě představili další dva naši členové. Svou malířskou tvorbu v počtu 35 expresionistických olejů a akrylů, inspirovanou dosavadním životem, vystavil ve dnech 21. 3.–16. 4. Jaromír Krosch (1955) a ve dnech 23. 5.–18. 6. Jiří Kříklava (1955) zaplnil výstavní prostor pestrobarevnými obrazy s řadou témat týkajících se jeho postojů a zážitků z cest a vztahu k současnému rozhádanému světu.

Také v tomto roce předávání cen Primus inter pares města Hradec Králové bylo s naší účastí. Na slavnostním večeru 29. března v sále Adalbertina převzala naše čestná členka pedagožka a kurátorka výstav Marie Rumlarová ocenění za celoživotní sběratelské úsilí získávání drobné grafiky a exlibris, za iniciativu v prezentaci a popularizaci výtvarného umění v Hradci králové.

Prostřednictvím zaslaných videí umístěných na našich webových stránkách, byla možnost se podívat do pařížského ateliéru Lucie Rýdlové.

Sál filharmonie Hradce Králové hostil slavnostní večer, na kterém primátor statutárního města Zdeněk Fink a náměstkyně Anna Macková předávali letošní ocenění mladým umělcům – Talenty Královéhradecké kultury 2017. Patronem tohoto ocenění je náš spolek a výtvarné práce byly vystaveny na Východočes-

kém výtvarném salonu.

Letošní přírůstek cen do sbírky Pavla Matušky byl z Italského Trentu, ze soutěže kresleného humoru na téma Žena součást nebe. Není divu, že Matuškovy *Báječné ženy na létajících mužích* uspěly.

Pavel Matuška spolu s Miroslavem Bartákem, Jiřím Slívou, Vladimírem Jiránkem, Josefem Blechou, Marií Plotěnou a Oldřichem Jelínkem reprezentoval český výtvarný humor na výstavě *Ahoj sousede* v Karikatur museum Krems v Rakousku.

Na 2. mezinárodním Open Festivalu grafiky Vita – art – Time v Ruském Volgogradě Petra Česnokova vystavila své čtyři linoryty.

Čestný člen Jiří Soukup obdržel Pamětní medaili hejtmána Královéhradeckého kraje za celoživotní neúnavnou propagaci kultury a sportu. Přes svůj věk (91) je stále plný elánu a aktivity. Může být příkladem pro mnoho mladších kolegů.

Na 23. ročníku mezinárodní soutěže kresleného humoru v chorvatském Zagrebu obdržel cenu za první místo Lubomír Lichý za téma *Meteorology*.

Šestého ročníku výtvarného projektu Den otevřených ateliérů – festivalu umělců v Královéhradeckém a Pardubickém kraji, uskutečněného v sobotu 16. června, se z našich kolegů zúčastnili Zdeněk Farský ml., Jana Stiborik a Vladimír Plocek.

Galerie Art Praha připomněla obrazovou tvorbu Bohdana Kopeckého u příležitosti jeho nedožitých devadesátin 9. 6.–28. 7. v Galerii u sv. Jakuba a na Staroměstském náměstí v Praze 5. – 27. 9.

V Pojizerské galerii v Semilech připomněli od 22. 6. do 26. 8. Vladimíra Komárka výstavou Ohlédnutí 90. Byla možnost zhlédnout ojedinělou kolekci autorových děl z velké části ze soukromých sbírek a vzpomenout na tuto výjimečnou osobnost české výtvarné scény i našeho sdružení.

Hradecké poklady 2018, jsou prostředek statutárního města Hradec Králové k ocenění významných osobností města, které v různých oblastech přispívají k obohacení života. Mezi oceněnými byl náš kolega Miloš Vojří za svou dlouhodobou úspěšnou tvorbu v oboru fotografie.

Pavel Matuška získal další ocenění – diplom, tentokrát na 3. mezinárodní soutěži humoru 2018 v Bělehradě na téma *Divoká zvířata* za obraz *Vylození*.

Začátkem září Jiří Cvrkal získal v Broumově ocenění za fotografii *Krevní obraz* v rámci mezinárodní soutěže 47. ročníku Ratibořického mapového okruhu.

Na našem letošním Východočeském výtvarném salonu se dostalo Petru Balíčkoví uznání od Společnosti příznivců výtvarného umění, když jeho obraz *Studie paní M.* vybrali jako nejlepší.

ZE SCHŮZÍ RADY

Rada na svých pravidelných schůzích každý měsíc projednávala průběžně provozní záležitosti (kontakty se členy spolku a se sponzory, finanční situaci, podávání žádostí o příspěvky z Magistrátu města, autorské výstavy v Galerii Na Hradě, přípravu výroční členské schůze, přijímání nových zájemců o členství v UVU atd.). Vedle toho řešila i aktuální problémy a náměty k rozšíření činnosti spolku. Před koncem loňského roku, kdy jsme na předvánočním spolkovém setkání uctili památku našeho kolegy Vladimíra Renčina, vznikla myšlenka, abychom se pokusili iniciovat vznik trvalé expozice (malé galerie) z tvorby tohoto proslulého hradeckého kreslíře-humoristy v Hradci Králové. Nápad se setkal se vstřícnou podporou rodiny Renčínových i primátora města. Po počátečních nadějných jednáních se bohužel zatím nepodařilo projekt realizovat, nicméně do budoucna budeme tuto možnost nadále zvažovat.

Na dubnové výroční schůzi byly členkám a členům spolku předány nové legitimace. Jako noví čestní členové UVU byli přijati Marie Rumlarová, prof. MUDr. Rudolf Malec a Jiří Chadima.

Velká pozornost byla ve spolupráci s advokátní kanceláří Šich-Bavor věnována administrativnímu vyřízení dokumentů GDPR, týkajících se ochrany osobních údajů. Stejně jako v loňském roce jsme se podíleli na projektu města „Talent královéhradecké kultury 2017“. Čtyři vítězné výtvarné práce byly opět součástí expozice letošního Východočeského salonu. Ve spolupráci s hradeckou pobočkou Spolku sběratelů a přátel ex-libris jsme úspěšně podpořili nominaci Marie Rumlarové na udělení Výroční ceny města „Primus inter pares“ za rok 2017.

Pečlivou přípravu si jako každoročně vyžádala organizace Východočeského výtvarného salonu v Galerii Na Hradě. Bylo nutné zrenovovat výstavní mobiliář, zařídit nové nátěry panelů, stojanů a soklů. Díky Miloši Vojříovi vznikl aktuální informační panel o členech našeho spolku. Kolega Zdeněk Farský přizval jako čestného hosta letošního salonu malíře a herce Jana Kanyzu a opět zorganizoval program dění 2. září s koncertem písničkáře Iva Jahelky a degustací vína našeho sponzora Michlovských.

K informovanosti a vzájemné komunikaci velmi dobře slouží webová stránka www.uvuhk.cz, o kterou pečuje M. Vojří. Obecně lze konstatovat spokojenost se vzájemnou spoluprací s kolegy a kolegy v rámci rady UVU, každý svým dílem nezištně a obětavě přispívá v jednotlivých oblastech k zajištění činnosti našeho spolku.

Josef Bavor

PŘEDSTAVUJEME

městská
galerie

Městská galerie Vysoké Mýto
Nám. Přemysla Otakara II. 96
566 32 Vysoké Mýto

Provozovatel:

Vysokomýtská kulturní, o. p. s.

E- mail: galerie@vysoke-myto.cz

Telefon: 778531908, 465466112

www.galerie-vm.cz

Otevírací doba Městské galerie:

pondělí až pátek, víkendy a svátky
8.30 – 17, 10 – 17

Otevírací doba ve Zvonici:

květen až červen, čtvrtek až neděle
10 – 12, 13 – 17

Výstava Myslbeka, 2014, foto archiv galerie

Městská galerie Vysoké Mýto byla založena v roce 1957 jako Okresní galerie osamostatněním obrazové sbírky Okresního muzea ve Vysokém Mýtě. K zakladatelům galerie patřili správce muzea Josef Šalda, malíř a výtvarný pedagog Jan Juška, architekt a milovník umění Jaroslav Hošek, historiograf František Hyksa, historik Radovan Dvořák, malíř Václav Šafránek, sochař Jan Hubáček a někteří další. Do r. 1970 byly výstavy pořádány v budově bývalého vojenského kasina (dnes ZUŠ). Poté byly po dlouhou dobu (až do roku 2011) galerii k dispozici dva výstavní prostory, Výstavní síň Jana Jušky na náměstí, určená pro komorní výstavy, a dále budova renesanční Zvonice u chrámu svatého Vavřince. Na podzim roku 2014 získala galerie nové prostory v rekonstruované budově bývalého soudu na náměstí Přemysla Otakara II. 96. Objekt tzv. Staré radnice sdílí společně s Turistickým informačním centrem a Muzeem českého karosářství. Stálou expozici nemá, ale pečuje o početnou sbírku. K sezonním výstavám i nadále využívá Zvonici na náměstí Otmara Vaňorného

Výstavní program pro letošní rok byl věnován jubilatům, mezi kterými byli naši členové Zdeněk Rosák, Jaroslav Doležal a Eva Dlabáčková.

Výstavní prostor se nachází v prvním poschodí a tvoří jej přístupová chodba s výtahem a hlavní sál s vynikajícím technickým vybavením s možnostmi variability a žánrové pestrosti. Spolu s menším sálkem jde dohromady o téměř 200 m užité plochy a časový rozsah prezentace bývá zpravidla čtyři neděle. Podmínky pro uspořádání výstavy vycházejí ze shody vystavujícího a pořadatele, na vhodnosti výstavní kolekce odpovídající koncepci galerie a úhrady podílu nákladů spojených s dopravou a občerstvením při vernisáži.

VÝSTAVY

DVŮR KRÁLOVÉ

› Městské muzeum, 4. 5. – 3. 6.

Jiří Vavřina – Obrazy

HILDEN (Německo)

› Městská galerie, 13. – 29. 9.

Zdeněk Farský ml. – Inspirace dřevěné skulptury

HRADEC KRÁLOVÉ

› Infocentrum, 3. – 31. 1.

Petr Balíček – Ohlednutí za fotografiemi

› Galerie Na Hradě, 17. 1. – 19. 2.

Petr Balíček – Digitální obrazy

› Galerie U Klicperů, 3. 2. – 22. 3.

Jiří Vavřina – Obrazy

› Artičok, 9. 3. – 9. 5.

Jiří Bareš – Dřevěné sochy, reliéfy, Obrazy

› Galerie Na Hradě, 21. 3. – 16. 4.

Jaromír Krosch – Obrazy

› Galerie Na Hradě, 18. 4. – 21. 5.

Jubilanti „80“ GNH

Jiří Marbach, Milan Michl,

Zdeněk Rosák, Miloš Vojíš

› Galerie Barbara, 3. – 26. 5.

Ivana Olšanová – Obrazy

Marie Dudychová – Figury

Jiří Dudychy – Plastiky

› Galerie Na Hradě, 23. 5. – 18. 6.

Jiří Kříklava – Obrazy

› Artičok, 7. 9. – 24. 10.

Jan Dinga – Obrazy, Zastavení

› Galerie U Klicperů, 8. 9. – 20. 12.

Václav Zeman – Obrazy

› LFUK, 26. 9. – 17. 10.

Marie Rumlarová – Sběrka,

Moje grafické lásky

› Knihovna města, 3. 10. – 29. 11.

Miloš Chromek – Obrazy,

Monochromatika III.

CHOČEN

› Orlické muzeum, 18. 8. – 2. 9.

Zdeněk Rosák – Obrazy, plastiky

Výběr z tvorby 1960 – 2018

CHOMUTOV

› Galerie Lurago, 22. 2. – 16. 3.

Jan Dinga / Ladislav Hovorka

Dialog – malíř / fotograf

LITOMYŠL

› Výstavní síň zám. pivovaru, 28. 3. – 15. 4.

Úsměvy **Pavla Matušky** – Kreslený humor

› Ateliér DUKE, 30. 11. – 2. 12.

Jiří Dudycha – Keramika, plastika
Kristián Kodet – Obrazy, DUKE Vánoce
MARIBOR (Slovinsko)

› Galerija RRRudolf, 14. 3. – 3. 4.

Jiří Georg Marbach – Zgodbe

NÁCHOD

› Galerie výtvarného umění, 4. 5. – 17. 6.

Miloš Petera – Stopy života,
malířské dílo, kresby, frotáže, monotypy
z let 1964 – 2017

NYMBURK

› Okresní archiv, 29. 10. – 18. 1. 19

Karel Janoušek – Obrazy, Život s písmem

OLOMOUC

› Galerie Labyrint, 2. – 31. 8.

Vladimír Plocek – Obrazy

› Galerie Labyrint, 8. – 30. 11.

Jiří Dudycha

PARDBICE

› Zámecká kavárna, 12. 6. – 15. 7.

Lucie Staňková – Obrazy, Prostřihy

› Zámecká kavárna, 17. 7. – 13. 8.

Dagmar Jarůvková – aut. ruční papír

Milada Hirvilková – grafická tvorba

› VČD, 13. 10. – 13. 12.

Miloš Chromek – Obrazy, Monochromatika

PLANÁ NAD LUŽNICÍ

› Galerie Fara, 5. 1. – 18. 2.

Jan Dinga – Obrazy

POLICE NAD METUJÍ

› Muzeum papír. modelů, 4. – 31. 10.

Pavel Rejtar a Rudolf Němeček

Pod(r)obnosti, fotografie

PRAHA

› Praha 1, Galerie Smečky, 7. 12. 17 – 10. 2.

Vladimír Renčín

› Praha 2, Galerie Vinohradská 12, 4. 1. – 1. 2.

Lubomír Lichý – Kreslený humor

› Praha 1, Galerie U zlatého kohouta, 1. – 31. 3.

Lukáš Kadlec – Obrazy

› Praha 1, MZČR, 19. 4.

Jan Černoš – Grafika a ex libris

› Praha 3, Galerie Toyen, 9. 7. – 30. 8.

Michail Ščigol – Obrazy

› Praha 1, MZČR, 4. 10.

Tamara Bohuňková – Obrazy, akvarely

Natura Viva

SKUTEČ

› Městské muzeum, 27. 11. – 13. 1. 19

Pavel Matuška – Obrazy, Usmívání

TRUTNOV

› Muzeum v Podkrkonoší, 2. 2. – 25. 3.

Miloš Vojíš – Fotografie

VYSOKÉ MÝTO

› Městská galerie, 10. 2. – 11. 3.

Zdeněk Rosák – Kulatiny, výběr z tvorby

› Městská galerie, 17. 3. – 15. 4.

Jaroslav Doležal – Dřevěné úsměvy

a 50 pohledů na svět Tomáše Diblíka

paleta č. 9 14. 12. 2018

Nepravidelné noviny

UNIE VÝTVARNÝCH UMĚLCŮ

z.s. Hradec Králové

Baarova 1381, 500 02 Hradec Králové

tel: 495 523 137, e-mail: marbach.nmmn@email.cz

www.uvuhk.cz

vydává Rada UNIE

› uzávěrka vydání: 30. 11. 2018

Redakčně a graficky připravil: Jiří Marbach,

tel: 776 302 137, e-mail: marbach.nmmn@email.cz

Jazyková úprava: Zdeněk Rosák

Lito a tisk: LOSENICKÝ - polygrafický závod, s. r. o.

Náklad 200 ks, Neoprodejné.

paleta č. 9 11

U osobnosti s uměleckými ambicemi bývá často zvykem, že dožije – li se jistého jubilea, má potřebu ohlédnout se na výsledky svého počínání. Nebylo tomu jinak ani u **Petra Balíčka**, který sice s ročním odkladem, ale s o to větší nabídkou připravil, hned dvě výstavy. První již od 3. do 31. ledna v hradeckém Infocentru na Eliščině nábřeží, kde bylo k vidění více jak 150 fotografií. Obsáhlá kolekce prezentovaná pomocí projekce, zachycovala období, kdy se autor intenzivně touto formou umění zabýval, hlavně vyhledáváním nových témat a jejich zpracováním. Když pracoval jako vedoucí genetické laboratoře ve fakultní nemocnici, přišel do styku s postiženými dětmi a problematika jej natolik zaujala, že vznikl cyklus *Miserere* (1971 – 75).

Spolu s Milanem Michlem fotografovali ženy a dívky, které inscenovali do originálního prostředí s různými rekvizitami, a cyklem *Tváře 1 a 2* (1968 – 76) se stal představitel nové vlny české inscenované fotografie sedmdesátých let. Jsou za to považováni za jedny ze zakladatelů tohoto směru.

Následovaly *Trhovci* (1971 – 78), o odchylce v sexualitě *Dysgenesis* (1977 – 78), *Sedmikrásky* (1978) a další. V expoziční části tištěných fotografií byl umístěn soubor *Protokol o těle* (1986 / 2010), originální a náročná technika kolážového principu za použití speciálního fotografického materiálu, mikroskopu a skleněných střepů. Stejným způsobem byl vytvořen soubor *Návraty* (1987 – 1990), kdy jako předlohy posloužily rodinné fotografie.

Poslední originální postupy, které ještě nikdo nedělal, byly *Vrpy do skla* (1986 / 2010). Za pomoci mikroskopu, sklíček podrápaných diamantem a oskenované fotografie s následnou úpravou ve Photoshopu, umožnily dát vzniku novému fotografickému obrazu.

V druhé výstavě od 17. ledna do 19. února v Galerii Na Hradě, byly vystaveny obrazy vytvořené v období posledních pěti let. Zahájení se ujal předseda Josef Bavor, který připomněl začínající autorovo výtvarné období, genetické kořeny a rodinné tradice a k výstavě výstižně řekl: „Umělecké prostředí rodiny Petra ovlivnilo, ale jako malíře jej více ovlivnila profese přírodovědce. Svůj zájem soustředil na lidské tělo a jeho morfologii. Své antropomorfní motivy stylizuje do svérázných fantazijních kompozic. Jejich cha-

Z cyklu *Tváře*, 1970, fotografie, 70 x 50 cm

Z cyklu *Zkoumání krychle*, 1985, fotografie, 70 x 50 cm

Z cyklu *Protokol o těle*, 1986, fotografie – digitální úprava 2010, 60 x 43 cm

Popelčiny poklesky, 2012, digitální obraz, 105 x 80 cm

Studie paní M., 2012, digitální obraz, 105 x 80 cm

rakteristickým rysem je nadhled, absurdita, ironie“. Nutno ještě dodat, že se Petr Balíček ve svém malování důsledně vyhýbá poetičnosti, patosu a rádoby filozofování.

Klasickou malířskou techniku opustil, když zjistil, že daleko jednoduší je malbu provádět prostřednictvím PC. Každý tvar je v samostatné vrstvě nezávisle na ostatním, lze jej vpravovat, vylepšovat, přebarvovat a posouvat. Závěrem můžeme jen konstatovat, od doby co začal malovat, neudělal jedinou novou výtvarnou fotografii, ale k udělaným fotografiím, jak sám říká, se rád vrací – digitalizuje je, upravuje a barví. Přejme mu, ať se daří.

Zdroj: Jiří Chadima
forevue č. 353